

בתיה לישנסקי, פסלת (1900-1992)

החולמת 1942

לאחר חתימת הסכם השלום עם מצרים יצרה לישנסקי שלושה עותקים של "אנדרטת השלום" המוצבים בירושלים, בקהיר ובוושינגטון. לישנסקי היא אחותה של רחל ינאית בן-צבי, רעיית הנשיא יצחק בן-צבי. היא לא הקימה משפחה מעולם, ואמרה שהפסלים הם ההמשכיות שלה. אוסף פסליה מוצג בקביעות במוזיאון "בית השומר" בכפר גלעדי. בתיה לישנסקי זכתה פעמיים בפרס דיזנגוף של עיריית תל-אביב, ב-1944 וב-1957. בשנת 1983 הכתירה אותה העירייה בתואר "יקירת תל-אביב-יפו". ב-1986 זכתה בפרס ישראל.

נולדה באוקראינה ועלתה ארצה כשהיתה בת עשר. למדה בגימנסיה "הרצליה" ולאחר מכן באקדמיה "בצלאל". הצטרפה לגדוד העבודה והיתה חברת קיבוץ עין חרוד. השלימה את לימודיה באקדמיות לאמנות ברומא, ברלין ופריס.

תערוכת היחיד הראשונה שלה נערכה ב-1929 ובאותה שנה קיבלה הזמנה להקים בקיבוץ חולדה את הראשונה בסדרת אנדרטאות שהקימה ברחבי הארץ. לישנסקי הנציחה באנדרטה את שרה צ'יזיק שנפלה בתל-חי ב-1920 ואת אחיה אפרים צ'יזיק, מפקד חולדה, שנפל ב-1929. השתתפה בעשרות תערוכות והנציחה בפסליה את גדולי התקופה.

בתיה לישנסקי בעבודה
למעלה מימין: דיוקן עצמי, 1925